

МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ ЕКОЛОГІЇ ТА МЕДИЦИНИ

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ ТА ЕПІДЕМІОЛОГІЯ

для підготовки здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ Другий (магістерський) рівень

СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ Магістр

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 22 Охорона здоров'я

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 222 Медицина

Робоча програма навчальної дисципліни «**Інфекційні хвороби та епідеміологія**» складена на основі освітньо-професійної програми «Лікар» для другого (магістерського) рівня 222 спеціальності «Медицина».

Гарант ОП:

д.м.н., професор

_____ Іван Савицький

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		Денна форма навчання
Кількість кредитів – 7	Галузь знань 22 «Охорона здоров'я»	<u>Нормативна</u>
	Напрямок підготовки «Медицина»	
Загальна кількість годин – 210	Спеціальність: 222 “Медицина”	Рік підготовки
		5-й
		Семестр
		9-й
	Освітньо-кваліфікаційний рівень: магістр	Лекції
		30 год.
		Практичні заняття
		82 год.
		Самостійна робота
		98 год.
		Вид контролю
<u>Екзамен</u>		

Опис навчальної дисципліни (анотація). Навчальна дисципліна “Інфекційні хвороби та епідеміологія” надає можливість студентам на 5-му році навчання опанувати знання, вміння та практичні навички, які надають можливість фахівцеві швидко та правильно зорієнтуватися в ситуаціях при наявності у пацієнтів інфекційної патології та інших невідкладних станів, уникнути фатальних помилок або втрати часу та здійснити першочергові кроки, які врятовують життя людині і/або стануть добрим підґрунтям для її успішного подальшого лікування у стаціонарі. Засвоєння дисципліни спирається на знання, здобуті здобувачами освіти в процесі вивчення біології, фізіології, мікробіології, епідеміології та інших базових предметів.

При опануванні дисципліни “Інфекційні хвороби та епідеміологія” раціональним є впровадження в навчальний процес сучасних світових напрацювань та стандартів з основних питань інфекційних хвороб.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є основні прояви інфекційних хвороб, принципи правильної інтерпретації клінічної інформації, отриманої при обстеженні хворого та основні принципи лікування пацієнтів з інфекційною патологією.

Міждисциплінарні зв'язки: біологія, мікробіологія, епідеміологія, імунологія. Мета та завдання навчальної дисципліни:

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни “Інфекційні хвороби” є засвоєння теоретичних та практичних знань з етіології, епідеміології, патогенезу, типових клінічних проявів, методів діагностики, лікування інфекційної патології у межах, відповідних програмі підготовки лікаря-стоматолога з урахуванням особливості його спеціальності.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни “Інфекційні хвороби” є оволодіння

знаннями, вміннями та навичками для забезпечення адаптації студентів до хворих інфекційного профілю; вміння ставити діагноз, обирати відповідні лікувально-діагностичні маніпуляції, надавати невідкладну допомогу хворим з інфекційною патологією.

1.2. Компетентності та програмні результати навчання:

Загальні компетентності (ЗК)	
ЗК-1	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
ЗК-2	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
ЗК-3	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях
ЗК-4	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності
ЗК-5	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації
ЗК-6	Здатність приймати обґрунтовані рішення.
ЗК-7	Здатність працювати в команді.
ЗК-8	Здатність до міжособистісної взаємодії.
ЗК-10	Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.
ЗК-11	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
ЗК-12	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.
Фахові компетентності (ФК)	
ФК-1	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.
ФК-2	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.
ФК-3	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.
ФК-4	Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань.
ФК-5	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань.
ФК-6	Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.
ФК-7	Здатність до діагностування невідкладних станів.
ФК-8	Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги.
ФК-10	Здатність до виконання медичних маніпуляцій.
ФК-11	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.
ФК-13	Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів.
ФК-14	Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб.
ФК-16	Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.
ФК-17	Здатність до оцінювання впливу навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції.
ФК-21	Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.
ФК-24	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.
ФК-25	Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів.
Програмні результати навчання (ПРН)	
ПРН-1	Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН-3	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.
ПРН-4	Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).
ПРН-5	Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.
ПРН-6	Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).
ПРН-7	Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).
ПРН-8	Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.
ПРН-9	Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.
ПРН-10	Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.
ПРН-14	Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.
ПРН-17	Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.
ПРН-18	Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів.
ПРН-19	Планувати та втілювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення.

ПРН-20	Аналізувати епідеміологічний стан та проводити заходи масової й індивідуальної, загальної та локальної профілактики інфекційних захворювань.
ПРН-21	Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.
ПРН-22	Застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я.
ПРН-23	Оцінювати вплив навколишнього середовища на стан здоров'я людини для оцінки стану захворюваності населення.
ПРН-24	Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.
ПРН-25	Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців.
ПРН-27	Вільно спілкуватися державною та англійською мовою, як усно так і письмово для обговорення професійної діяльності, досліджень та проєктів.
ПРН-29	Планувати, організовувати та проводити заходи зі специфічної профілактики інфекційних захворювань, в тому числі згідно з Національним календарем профілактичних щеплень, як обов'язкових так і рекомендованих. Управляти залишками вакцин, організовувати додаткові вакцинальні кампанії, у т.ч. заходи з імунопрофілактики.

2. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 210 годин 7 кредити ЕКТС.

Інфекційні хвороби як навчальна дисципліна:

а) базується на вивченні студентами медичної і біологічної фізики, морфологічних дисциплін, мікробіології, вірусології та імунології, фізіології, патофізіології, внутрішніх хвороб, хірургії, неврології, дерматології, епідеміології, офтальмології, отоларингології, ендокринології, клінічної фармакології, реаніматології та інтегрується з цими дисциплінами;

б) закладає основи вивчення студентами сімейної медицини, що передбачає інтеграцію викладання з цією дисципліною та формування умінь застосовувати знання з інфекційних хвороб в процесі подальшого навчання і в професійній діяльності;

в) закладає основи здорового способу життя та профілактики порушення функцій організму в процесі життєдіяльності.

У загальній системі підготовки лікаря дисципліна „Інфекційні хвороби” посідає важливе місце з урахуванням значної поширеності інфекційної патології, необхідності формування у майбутніх лікарів клінічного мислення, вмінь та практичних навичок, які забезпечують своєчасну діагностику інфекційних хвороб та їхніх ускладнень, раціональне лікування, вибір оптимальної тактики в разі надання невідкладної допомоги. Особлива увага у викладанні дисципліни приділяється питанням ранньої діагностики, лікуванню хворих на догоспітальному етапі, що сприяє підвищенню якості підготовки лікаря, передусім для амбулаторного підрозділу охорони здоров'я.

Програма дисципліни структурована, до складу якого входять 10 розділів:

1. Введення в інфектологію.
2. Діарейний синдром. Діагностика та терапія кишкових інфекцій.
3. Респіраторні інфекції.
4. Інфекційні хвороби з ураженням нервової системи.
5. Вірусні гепатити.
6. ВІЛ-інфекція.
7. TORCH-інфекції. Хвороби із вертикальним механізмом передачі.
8. Інфекційні хвороби з трансмісивним механізмом передачі. Зоонозні інфекції.
9. Туберкульоз
10. Епідеміологія

Видами навчальних занять згідно з навчальним планом є лекції, практичні заняття, самостійна робота студентів (СРС).

Теми лекцій розкривають проблемні питання відповідних розділів інфекційної патології. У лекційному курсі максимально використовуються різноманітні дидактичні засоби – мультимедійні презентації, навчальні кінофільми та відео, слайди, наукові статті, демонстрація тематичних хворих. Лекційний і практичний етапи навчання студентів по можливості формуються у такій послідовності, щоб теми лекцій передували практичним заняттям.

Практичні заняття за методикою їх організації є клінічними і передбачають:

1. Курацію хворих на інфекційні хвороби, яка здійснюється за заданим алгоритмом дій студентів.
2. Розгляд теоретичних питань та набуття практичних навичок за стандартними переліками до кожного практичного заняття та під час іспиту.
3. Аналіз архівних історій хвороб.
4. Вирішення ситуаційних завдань.
5. Стандартизований тестовий контроль, усне і письмове опитування.

Самостійна робота студентів (СРС) полягає у вивченні дисципліни значне місце. Окрім традиційної підготовки студентів до практичних занять і іспиту, а також опанування переліком тем, що винесені для самостійного вивчення, вона включає роботу студентів у клініці в позааудиторний час з оволодінням практичними навиками, складання ними схем дифдіагностики та алгоритмів обстеження хворих, підготовку і написання історії хвороби. Ефективність СРС повинна забезпечуватись співпрацею студентів і викладачів. Засвоєння теми контролюється на практичних заняттях відповідно до конкретних цілей.

Екзамен здійснюється по завершенню вивчення усіх тем.

Рекомендується застосовувати такі засоби діагностики рівня підготовки здобувачів освіти: комп'ютерне і бланкове тестування, розв'язування ситуаційних задач, інтерпретація лабораторних досліджень, аналіз і оцінка результатів специфічних і інструментальних методів обстеження, контроль практичних навичок, відповіді на стандартизовані теоретичні питання.

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п	Теми	Лекції	Практ. заняття	Самостійна робота студента
Введення в інфектологію				
1	Введення в курс інфектологію. Основні поняття про збудника, інфекційний процес, протиінфекційний імунітет. Особливості інфекційних хвороб. Класифікація. Принципи діагностики, лікування, профілактики. Основні клінічні синдроми в клініці інфекційних хвороб. Принципи діагностики, лікування та профілактики інфекційних хвороб. Сепсис. Синдром токсичного шоку та інфекційно-токсичний шок. Цитокіновий шторм.	2	2	2
Діарейний синдром. Діагностика та терапія кишкових інфекцій				

2	Інфекційні хвороби з ураженням шлунково-кишкового тракту. Діарейний синдром в клініці інфекційних хвороб. Патолофізіологічні аспекти розвитку діареї. Варіанти діарейного синдрому. Основні збудники кишкових інфекцій. Диференційна діагностика гострих кишкових інфекцій. Сучасна терапія діарейних інфекцій. Невідкладна допомога при дегідратаційному шоці.	2	4	4
3	Бактеріальні причини кишкових інфекцій. Черевний тиф. Паратифи. Харчові отруєння бактеріальні. Ботулізм. Сальмонельоз. Шигельоз. Кампілобактеріоз. Холера. Кишковий ерсиніоз, псевдотуберкульоз. Клініка, діагностика, лікування. Синдром дистального спастичного геморагічного коліту. Антибіотик-асоційована діарея. Схема діагностики і лікування.		2	4
4	Вірусні діареї		2	4
5	Гельмінтози і паразитарні інфекції. Гельмінтози: класифікація, принципи лікування. Нематодози. Цестодози (теніоз/цистицеркоз, теніаринхоз, гіменолепідоз, ехінококоз). Трематодози (опісторхоз). Нематодози (ентеробіоз, аскаридоз, трихоцефальоз, трихінельоз, стронгілоїдоз). Клініка, особливості лабораторної та інструментальної діагностики, диференційний діагноз. Схеми лікування. Профілактика. Кишкові протозоози. Амебіаз. Балантидіаз. Лямбліоз.	2	2	4
Респіраторні інфекції				
6	Респіраторний синдром в клініці інфекційних хвороб. Загальна характеристика респіраторних інфекцій, етіологія, клінічні форми, принципи діагностики, лікування і профілактики.	2	2	2
7	Гострі респіраторні вірусні інфекції: грип, парагрип, риносинцитіальна вірусна інфекція, аденовірусна, ентеровірусна, коронавірусна хвороба.		2	2
8	Бактеріальні респіраторні інфекції: стрептококова інфекція, дифтерія, пневмококова інфекція, Ніб- інфекція, менінгококова інфекція. Респіраторний мікоплазмоз, орнітоз, легіонельоз. Дифтерія: сучасний стан проблеми, клініка, діагностика, лікування і профілактика. Диференційна діагностика ангін.	2	4	2
9	Герпесвірусні інфекції. Класифікація. Клініка. Діагностика. Лікування. Профілактика.	2	2	4
10	Інфекційні захворювання, що супроводжуються екзантемою. Дитячі" крапельні інфекції у дорослих. Особливості клінічного перебігу, діагностика та принципи лікування. Кір, краснуха, парвовірусна інфекція, скарлатина, вітряна віспа. Бешіха.	2	2	2
Інфекційні хвороби з ураженням нервової системи.				

11	Класифікація та семіотика ураження нервової системи в клініці інфекційних хвороб. Інфекційні ураження ЦНС. Гнійні та серозні менінгіти. Менінгококова інфекція. Пневмококова інфекція. Енцефаліти. Невідкладні стани: набряк-набухання головного мозку, інфекційно-токсичний шок, тромбоземорагічний синдром.	2	6	2
12	Поліомієліт та поліомієлітоподібні захворювання		2	2
13	Правець. Сказ.		4	
Вірусні гепатити				
14	Класифікація вірусних гепатитів. Патогенез та особливості перебігу вірусних гепатитів різної етіології. Гострі вірусні гепатити. Вірусний гепатит А. Вірусний гепатит Е. Вірусні гепатити з контактним та вертикальним механізмом передачі. Патогенез. Клініка типової форми гострого вірусного гепатиту В, С. Ускладнення. Лабораторна і інструментальна діагностика. Принципи лікування. Профілактика.	2	4	4
15	Хронічні вірусні гепатити.		4	4
ВІЛ-інфекція. СНІД-асоційовані інфекції та інвазії.				
16	ВІЛ-інфекція. Етіологія. Патогенез. Стадії ВІЛ-інфекції. Принципи діагностики і лікування. Діагностика. Лікування.	2	2	4
17	ВІЛ-інфекція. Основні опортуністичні інфекції. Токсоплазмоз головного мозку. Криптоспоридіоз. Кандидоз. Пневмоцистоз. Діагностика. Лікування.		2	4
18	Підготовка і написання історії хвороби		2	4
Хвороби із вертикальним механізмом передачі. TORCH-інфекції.				
19	TORCH-інфекції: токсоплазмоз; краснуха; цитомегаловірус; герпес 1-го та 2-го типів, парвовірусна інфекція, лістеріоз, вітряна віспа та інші. Тактика ведення вагітної.		2	4
Інфекційні хвороби з трансмісивним механізмом передачі. Зоонозні інфекції				
20	Характеристика інфекційних хвороб із трансмісивним механізмом передачі. Трансмісивні хвороби, що передаються через укуси кліщів та комарів. Малярія. Лейшманіози.	2	4	4
21	Особливо небезпечні інфекції та геморагічні гарячки.		2	4
22	Зоонозні інфекції (лентоспіроз, туляремія, бруцельоз, хвороба котячої подряпини, хвороба від укусу щура). Синдром тривалої гарячки невідомого генезу.		6	2
Туберкульоз				
23	Визначення туберкульозу як наукової та практичної проблеми. Етіологія туберкульозу, епідеміологія туберкульозу в Україні та світі, патогенез туберкульозної інфекції.	2	2	4

24	Виявлення і діагностика туберкульозу. Загальні підходи до діагностики туберкульозу. Анамнез хвороби. Огляд, фізикальні методи дослідження. Лабораторні методи виявлення МБТ. Туберкулінодіагностика. Функціональні та інструментальні методи діагностики туберкульозу. Курація хворих. Променева діагностика туберкульозу. Рентгенологічна діагностика туберкульозу органів дихання. Курація хворих.		2	4
25	Лікування та профілактика туберкульозу.		2	4
26	Первинні форми та вторинні форму туберкульозу.		2	2
Епідеміологія				
27	Предмет і методи епідеміології. Історія розвитку епідеміології. Поняття про епідеміологічний нагляд	2		4
28	Епідеміологічна характеристика різних груп інфекцій. Протиепідемічні заходи в осередках інфекційних захворювань. Дератизація. Дезінсекція. Дезінфекція та стерилізація.		2	4
29	Інфекції, пов'язані з наданням медичної допомоги. Протиепідемічні заходи в осередках інфекцій. Постконтактна профілактика. Системи інфекційного контролю.	2	2	2
30	Санітарний захист території при особливо небезпечних інфекціях. Протиепідемічні заходи в умовах надзвичайних ситуацій.	2	2	2
31	Особливості проведення протиепідемічних заходів у випадках виникнення надзвичайних ситуацій в мирний час за умов занесення інфекцій, що мають міжнародне значення		2	4
33	Підсумковий контроль		2	
Усього годин 210/7 кредитів ЄКТС		30	82	98
Підсумковий контроль		Екзамен		

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ЛЕКЦІЙ

№	Тема	год.
з/п		
1.	Введення в курс інфектологію. Поняття про інфекційні хвороби. Особливості інфекційних хвороб. Класифікація. Принципи діагностики, лікування, профілактики.	2
2.	Інфекційні хвороби з ураженням шлунково-кишкового тракту. Варіанти діарейного синдрому. Основні збудники кишкових інфекцій. Диференційна діагностика гострих кишкових інфекцій. Сучасна терапія діарейних інфекцій.	2
3.	Респіраторний синдром в клініці інфекційних хвороб. Загальна характеристика респіраторних інфекцій, етіологія, клінічні форми, принципи діагностики, лікування і профілактики	2
4.	Гельмінтози і паразитарні інфекції	2
5.	Герпесвірусні інфекції. Класифікація. Клініка. Діагностика. Лікування. Профілактика.	2

6.	Інфекційні захворювання, що супроводжуються екзантемою. «Дитячі» крапельні інфекції у дорослих. Особливості клінічного перебігу, діагностика та принципи лікування. Кір, краснуха, парвовірусна інфекція, скарлатина, вітряна віспа.	2
7.	Вірусні гепатити. Класифікація, патогенез та особливості перебігу вірусних гепатитів різної етіології	2
8.	ВІЛ-інфекція та СНІД-асоційовані інфекції та інвазії.	2
9.	Інфекційні хвороби з ураженням нервової системи.	2
10.	TORCH-інфекції	2
11.	Інфекційні хвороби з трансмісивним механізмом передачі	2
12.	Визначення туберкульозу як наукової та практичної проблеми. Етіологія туберкульозу, епідеміологія туберкульозу в Україні та світі, патогенез туберкульозної інфекції.	2
13.	Предмет і методи епідеміології. Історія розвитку епідеміології. Поняття про епідеміологічний нагляд	2
14.	Інфекції, пов'язані з наданням медичної допомоги. Протиепідемічні заходи в осередках інфекцій. Постконтактна профілактика	2
15.	Санітарний захист території при особливо небезпечних інфекціях. Протиепідемічні заходи в умовах надзвичайних ситуацій.	2
	РАЗОМ	30

5. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ»

№ з/п	Тема	Год
Введення в інфектологію		
1.	Введення в курс інфектологію. Основні поняття про збудника, інфекційний процес, протиінфекційний імунітет. Особливості інфекційних хвороб. Класифікація. Принципи діагностики, лікування, профілактики. Основні клінічні синдроми в клініці інфекційних хвороб. Принципи діагностики, лікування та профілактики інфекційних хвороб. Сепсис. Синдром токсичного шоку та інфекційно-токсичний шок. Цитокиновий шторм.	2
Діарейний синдром. Діагностика та терапія кишкових інфекцій		
2.	Інфекційні хвороби з ураженням шлунково-кишкового тракту. Діарейний синдром в клініці інфекційних хвороб. Патофізіологічні аспекти розвитку діареї. Варіанти діарейного синдрому. Основні збудники кишкових інфекцій. Диференційна діагностика гострих кишкових інфекцій. Сучасна терапія діарейних інфекцій. Невідкладна допомога при дегідратаційному шоці.	4
3.	Бактеріальні причини кишкових інфекцій. Черевний тиф. Паратифи. Харчові отруєння бактеріальні. Ботулізм. Сальмонельоз. Шигельоз. Кампілобактеріоз. Холера. Кишковий ерсініоз, псевдотуберкульоз. Клініка, діагностика, лікування. Синдром дистального спастичного геморагічного коліту. Антибіотик-асоційована діарея. Схема діагностики і лікування.	2
4.	Вірусні діареї	2

5.	Гельмінтози і паразитарні інфекції. Гельмінтози: класифікація, принципи лікування. Нематодози. Цестодози (теніоз/цистицеркоз, теніаринхоз, гіменолепідоз, ехінококоз). Трематодози (опісторхоз). Нематодози (ентеробіоз, аскаридоз, трихоцефальоз, трихінельоз, стронгілоїдоз). Клініка, особливості лабораторної та інструментальної діагностики, диференційний діагноз. Схеми лікування. Профілактика. Кишкові протозоози. Амебіаз. Балантидіаз. Лямбліоз.	2
Респіраторні інфекції		
6.	Респіраторний синдром в клініці інфекційних хвороб. Загальна характеристика респіраторних інфекцій, етіологія, клінічні форми, принципи діагностики, лікування і профілактики.	2
7.	Гострі респіраторні вірусні інфекції: грип, парагрип, риносинцитіальна вірусна інфекція, аденовірусна, ентеровірусна, коронавірусна хвороба.	2
8.	Бактеріальні респіраторні інфекції: стрептококова інфекція, дифтерія, пневмококова інфекція, Ніб-інфекція, менінгококова інфекція. Респіраторний мікоплазмоз, орнітоз, легіонельоз. Дифтерія: сучасний стан проблеми, клініка, діагностика, лікування і профілактика. Диференційна діагностика ангін.	4
9.	Герпесвірусні інфекції. Класифікація. Клініка. Діагностика. Лікування. Профілактика.	2
10.	Інфекційні захворювання, що супроводжуються екзантемою. «Дитячі» крапельні інфекції у дорослих. Особливості клінічного перебігу, діагностика та принципи лікування. Кір, краснуха, парвовірусна інфекція, скарлатина, вітряна віспа. Бешіа.	2
Інфекційні хвороби з ураженням нервової системи		
11.	Класифікація та семіотика ураження нервової системи в клініці інфекційних хвороб. Інфекційні ураження ЦНС. Гнійні та серозні менінгіти. Менінгококова інфекція. Пневмококова інфекція. Енцефаліти. Невідкладні стани: набряк-набухання головного мозку, інфекційно-токсичний шок, тромбоеморагічний синдром.	6
12.	Поліомієліт та поліомієлітоподібні захворювання	2
13.	Правець. Сказ.	4
Вірусні гепатити		
14.	Класифікація вірусних гепатитів. Патогенез та особливості перебігу вірусних гепатитів різної етіології. Гострі вірусні гепатити. Вірусний гепатит А. Вірусний гепатит Е. Вірусні гепатити з контактним та вертикальним механізмом передачі. Патогенез. Клініка типової форми гострого вірусного гепатиту В, С. Ускладнення. Лабораторна і інструментальна діагностика. Принципи лікування. Профілактика.	4
15.	Хронічні вірусні гепатити.	4
ВІЛ-інфекція. СНІД-асоційовані інфекції та інвазії		
16.	ВІЛ-інфекція. Етіологія. Патогенез. Стадії ВІЛ-інфекції. Принципи діагностики і лікування. Діагностика. Лікування.	2
17.	ВІЛ-інфекція. Основні опортуністичні інфекції. Токсоплазмоз головного мозку. Криптоспоридіоз. Кандидоз. Пневмоцистоз. Діагностика. Лікування.	2
18.	Підготовка і написання історії хвороби	2

Хвороби із вертикальним механізмом передачі. TORCH-інфекції		
19.	TORCH-інфекції: токсоплазмоз; краснуха; цитомегаловірус; герпес 1-го та 2-го типів, парвовірусна інфекція, лістеріоз, вітряна віспа та інші. Тактика ведення вагітної.	2
Інфекційні хвороби з трансмісивним механізмом передачі. Зоонозні інфекції		
20.	Характеристика інфекційних хвороб із трансмісивним механізмом передачі. Трансмісивні хвороби, що передаються через укуси кліщів та комарів. Малярія. Лейшманіози.	4
21.	Особливо небезпечні інфекції та геморагічні гарячки.	2
22.	Зоонозні інфекції (лептоспіроз, туляремія, бруцельоз, хвороба котячої подряпини, хвороба від укусу щура). Синдром тривалої гарячки невідомого генезу.	6
Туберкульоз		
23.	Визначення туберкульозу як наукової та практичної проблеми. Етіологія туберкульозу, епідеміологія туберкульозу в Україні та світі, патогенез туберкульозної інфекції.	2
24.	Виявлення і діагностика туберкульозу. Загальні підходи до діагностики туберкульозу. Анамнез хвороби. Огляд, фізикальні методи дослідження. Лабораторні методи виявлення МБТ. Туберкулінодіагностика. Функціональні та інструментальні методи діагностики туберкульозу. Курація хворих. Променева діагностика туберкульозу. Рентгенологічна діагностика туберкульозу органів дихання. Курація хворих.	2
25.	Лікування та профілактика туберкульозу.	2
26.	Первинні форми та вторинні форму туберкульозу.	2
Епідеміологія		
27.	Предмет і методи епідеміології. Історія розвитку епідеміології. Поняття про епідеміологічний нагляд.	2
28.	Епідеміологічна характеристика різних груп інфекцій. Протиепідемічні заходи в осередках інфекційних захворювань. Дератизація. Дезінсекція. Дезінфекція та стерилізація.	2
30.	Санітарний захист території при особливо небезпечних інфекціях. Протиепідемічні заходи в умовах надзвичайних ситуацій.	2
31.	Особливості проведення протиепідемічних заходів у випадках виникнення надзвичайних ситуацій в мирний час за умов занесення інфекцій, що мають міжнародне значення	2
32.	Підсумковий контроль	2
	РАЗОМ	82

6. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ (СРС)

№ з/п	Тема	Кількість годин	Вид контролю
1.	Підготовка до практичних занять, теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок.	94	Поточний контроль на практ. зан
2.	Підготовка і написання історії хвороби	4	-<<-
	Всього	98	

7. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Індивідуальні завдання є однією з форм організації навчання у вузі, яке має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти одержують в процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. Індивідуальні завдання виконуються студентами самостійно під керівництвом викладача.

До індивідуальних завдань відносяться: написання рефератів і створення мультимедійних презентацій з доповідями на засіданнях наукового студентського гуртка кафедри, участь в науково-дослідницькій роботі кафедри, участь в написанні тез та статей доповіді на студентських наукових конференціях.

8. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

За джерелами знань використовують методи навчання: словесні – розповідь, пояснення, лекція, інструктаж; наочні – демонстрація, ілюстрація; практичні – практична робота, вирішення задачі. За характером логіки пізнання використовуються методи: аналітичний, синтетичний, аналітико-синтетичний, індуктивний, дедуктивний. За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи: проблемний, пошуковий, дослідницький.

1. Словесні методи: лекція, бесіда;
2. Наочні методи: ілюстрація, демонстрація, демонстрація біля ліжка хворого;
3. Практичні методи: виконання практичних робіт та розв'язання клінічних ситуаційних завдань для вироблення вмінь та навичок; симуляційне навчання.
4. Самостійна робота студентів з осмислення й засвоєння нового матеріалу
5. Використання контрольних-навчальних комп'ютерних програм
6. Інноваційні методи навчання: Case-based learning (навчання через аналіз клінічного випадку, ситуації); мозковий штурм; навчальна дискусія; навчальні дебати; рольова гра; навчання в команді (Team-based learning); обмін думками (think-pair-share).

Видами навчальних занять згідно з навчальним планом є: лекції, практичні заняття; самостійна робота студентів.

9. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Поточний контроль здійснюється на основі контролю теоретичних знань, практичних навичок і вмінь.

Формами поточного контролю є: усне опитування (фронтальне, індивідуальне, комбіноване), співбесіда; **практична перевірка сформованих професійних умінь** (проводиться за результатами розв'язування клінічних кейсів, роботи з медичною документацією, виконання практичних навичок, роботи біля ліжка хворого); **тестовий контроль** («відкриті» та «закриті» тестові завдання). Поточний контроль є обов'язковим. Під час оцінювання засвоєння кожної теми з усіх дисциплін навчального плану за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за 4-бальною (традиційною шкалою) з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання з дисципліни. Враховуються всі види робіт, передбачені навчальною програмою. Студент має отримати оцінку з кожної теми. Викладач проводить опитування кожного студента у групі на кожному занятті виставити оцінку в журналі обліку відвідувань та успішності студентів за традиційною шкалою («5», «4», «3», «2»).

При оцінюванні поточної навчальної діяльності студента 20% оцінки становить самостійна робота студента, яка враховує знання теми самостійного заняття і виконання роботи в зошиті.

Заключний (підсумковий) контроль проводиться:

- у формі письмової контрольної роботи, яка включає тестові завдання, теоретичні питання;

- контроль практичних навичок (розв'язування клінічних кейсів, захист історії хвороби, оцінка правильності виконання практичних навичок - практично-орієнтований іспит.

Відповідно до специфіки фахової підготовки перевага надається тестовому та практично орієнтованому контролю.

10. ФОРМА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ

Підсумковий контроль з дисципліни здійснюється на основі контролю теоретичних знань, практичних навичок і вмінь.

Екзамен – це форма підсумкового контролю засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу з навчальної дисципліни.

11. СХЕМА НАРАХУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Максимальна кількість балів за дисципліну складає 200 балів. Співвідношення між результатами оцінювання поточної навчальної діяльності і підсумкового контролю знань – 60 % та 40 %.

Вивчення дисципліни закінчується підсумковим контролем у вигляді екзамену.

До екзамену допускаються лише ті студенти, які не мають академічної заборгованості (відпрацьовані всі пропущені заняття) і їх середній бал за поточну навчальну діяльність із навчальної дисципліни становить не менше оцінки «3».

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність для допуску до екзамену становить 120 балів і визначається як сума середнього арифметичного всіх оцінок отриманих в семестрі.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність для допуску до екзамену становить 72 бали. Перерахунок середньої оцінки за поточну успішність (за 120-бальною шкалою) в табл. 1.

Таблиця 1.

Перерахунок середньої оцінки за поточну успішність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються екзаменом

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	120	4.29	103	3.58	86
4.96	119	4.25	102	3.54	85
4.92	118	4.21	101	3.50	84
4.87	117	4.17	100	3.46	83
4.83	116	4.12	99	3.42	82
4.79	115	4.08	98	3.37	81
4.75	114	4.04	97	3.33	80
4.71	113	4.00	96	3.29	79
4.67	112	3.96	95	3.25	78
4.62	111	3.92	94	3.21	77
4.58	110	3.87	93	3.17	76
4.54	109	3.83	92	3.12	75
4.50	108	3.79	91	3.08	74
4.46	107	3.75	90	3.04	73
4.42	106	3.71	89	3	72
4.37	105	3.67	88	Менше 3	Недостатньо
4.33	104	3.62	87		

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент при складанні екзамену становить 80 (мінімальна кількість - не менше 50).

Оцінка з дисципліни визначається комплексно, як сума балів за поточну навчальну діяльність та балів за екзамен.

Із виділених 120 балів за поточну навчальну діяльність на оцінювання індивідуальної самостійної роботи здобувачів вищої освіти, згідно з робочою навчальною програмою, виділяється додатково від 4 до 12 балів. Заохочувальні бали додаються до підсумкової оцінки з дисципліни в кінці її вивчення.

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму конвертуються у національну шкалу та систему ЄКТС (табл. 2).

Таблиця 2

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, дифзаліку	для заліку
180-200	A	відмінно	зараховано
160-179	B	добре	
150-159	C	задовільно	
130-149	D		
120-129	E		
50-119	FX	незадовільно з можливістю перескладання	не зараховано з можливістю перескладання
0-49	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

12. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Робоча навчальна програма дисципліни;
2. Плани лекцій, практичних занять та самостійної роботи студентів;
3. Тези лекцій з дисципліни;
4. Методичні вказівки до практичних занять для студентів;
5. Методичні матеріали, що забезпечують самостійну роботу студентів;
6. Тестові та контрольні завдання до практичних занять;
7. Перелік питань до екзамену

13. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна (базова)

1. Інфекційні хвороби. Підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації / Голубовська О.А, Герасун Б.А., Зінчук О.М. та інші / За ред. О.А. Голубовської. – К.: ВСВ “Медицина”, 2018. – 688 с.
2. Інфекційні хвороби : підручник : у 2 т. / за ред. В.П. Малого, М. А. Андрейчина. – Львів : Магнолія 2006, 2018. – Т. 1. – 718 с.; Т. 2. – 726 с
3. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров’я”, 2008–Т.1.–854с.
4. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби.–Київ: „Здоров’я”, 2008–Т.2.–656с.

Допоміжна

1. Katherine H. West. Infectious Disease Handbook for Emergency Care Personnel, Third Edition 3rd Edition. 2016
2. Dennis L. Kasper, Anthony S. Fauci. Harrison's Infectious Diseases, Third Edition. 2016
3. Judith A. Aberg, Morton P. Goldman, Larry D., Ph.D. Gray. Infectious Diseases Handbook: Including Antimicrobial Therapy & Diagnostic Tests/Procedures -- 6th Edition (Diagnostic Medicine Series). 2005.
4. Атлас інфекційних хвороб [М.А. Андрейчин, В.С. Копча, С.О. Крамарьов та ін.]; за ред. М.А.

Андрейчина.— 3-тє вид., випр. і допов.— Львів: Магнолія, 2019.— 296 с.

5. Основи лікування інфекційних хвороб/О.П.Адамович, О.Б.Ворожбит, О.Б.Герасун та інші // —Львів: ЛНМУ, 2015. — 124 с.

6. Recognition and diagnosis of infectious diseases/Посібник для англomовних студентів медичних вузів. М. Kryzhanska, O. Zubach, O.Vorozhbyt // — Львів: ЛНМУ, 2018. — 95 с.

14. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Всесвітня організація охорони здоров'я <https://www.who.int/ru/home#>

2. Центр тестування <https://www.testcentr.org.ua/uk/>

3. МОЗ України <https://moz.gov.ua/>

4. Центр громадського здоров'я МОЗ України <https://phc.org.ua/kontrol-zakhvoryuvan>

5. Українська академія педіатричних спеціальностей: <https://www.uaps.org.ua/>

6. Науково-практичний журнал «Лабораторна діагностика»<http://acclmu.org.ua/ru/journals/>

Англійською мовою:

1. Pubmed portal: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/>

2. UpToDate: <https://www.uptodate.com/home>

3. *British Medical Journal* Learning: <https://new-learning.bmj.com/>

4. Центр контролю захворювань: <https://www.cdc.gov/>

5. The European Academy of Paediatrics: <https://www.eapaediatrics.eu/>

6. The American Academy of Pediatrics: <https://www.aappublications.org/>